

Aprilie 19, 2020: Învierea Domnului, (Paștile)

Apostolul: Faptele Ap. 1:1-8:

Cuvântul cel dintâi l-am făcut o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța, Până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales, Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care (a zis El) ați auzit-o de la Mine: Că Ioan a botezat cu apă, iar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile. Iar ei, adunându-se, Îl întrebau, zicând: Doamne, oare, în acest timp vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? El a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa, Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.

Evangelhia: Ioan 1:1-17:



La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care

luminează pe tot omul, care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

Din mila lui Dumnezeu ne-am învrednicit, încă o dată, să primim lumina lui Hristos în inimile și sufletele noastre.

În noaptea Învierii, precum și de-a lungul sezonului Pascal, creștinii ortodocși cântă adesea imnul biruinței lui Hristos asupra morții și iadului: ***Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.*** Prin aceasta, ei își reafirmă credința și nădejdea în biruința lor asupra morții și a forțelor întunericului.

Fiind garanția învierii noastre, Paștile, "Sărbătoarea sărbătorilor," deschide ușile Raiului și aduce împăcarea omului cu Ziditorul său.

În numele Consiliului Parohial și al Societății Doamnelor, doresc să adresez tuturor parohienilor și sprijinitorilor noștri, un Paște fericit, cu bucurie și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

Pr. George Bazgan

MESAJ DE SFINTELE PAȘTI

Consiliul Parohial și Societatea Doamnelor parohiei noastre adresează tuturor membrilor și sprijinitorilor bisericii noastre, cele mai bune doriri pentru un Paște Fericit, cu bucurii și sănătate!

HRISTOS A ÎNVIAT!

MEMBRIA

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinitorii parohiei noastre să-și plătească membria până la Paști.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea răspunderilor financiare pentru perioada de vară și pentru restul anului.

În contextul situației actuale, cu numărul restrâns de participanți la Sf. Liturghie, vă rugăm să plătiți Membria și donațiile on line.

VĂ MULȚUMIM MULT!

ANUNT SPECIAL

Datorită pandemiei cauzată de coronavirus și, în conformitate cu îndrumările Ierarhilor noștri, aducem la cunoștința membrilor noștri următoarele:

1. Sf. Liturghie duminicală nu mai are un caracter public (pentru o perioadă nedeterminată). La Sf. Liturghie vor participa doar slujitorii Sf. Altar, cântărețul și cei care ajută la bunul mers al serviciului divin.

2. Agapele duminicale sunt suspendate în mod nedeterminat.

3. Clasele de Școala Duminicală se suspendă.

4. Vă rugăm, totodată, să respectați recomandările experților din domeniul sanitar, precum: stați acasă dacă nu vă simțiți bine, spălați-vă mâinile, păstrați distanța dintre personae, etc.

Nu uitați să cititi Buletinul electronic săptămânal, care este trimis joi seara, pentru detalii și anunțuri de ultima oră.

Cerem scuze pentru inconveniență și vă mulțumim pentru înțelegere!

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne țină pe toți sănătoși!

IUBEȘTE-ȚI APROAPELE!

În aceste zile de încercare, ne așteptăm ca unele familii (persoane) din comunitatea noastră să aibă un nivel mai sporit de greutate în ceea ce privește plata chiriei, asigurarea hranei, etc.

Pentru a le veni în ajutor, anunțăm înființarea unui Fond Umanitar, numit "IUBEȘTE-ȚI APROAPELE."

Părintele George contribuie cu suma de \$500 pe lună la acest fond până când situația actuală se rezolvă.

Cei care doresc să participe, cu orice sumă, sunt rugați să o contacteze pe Dna Corina Sasu (780-200-1171) pentru detalii privind tranzacția financiară.

Mulțumim și Domnul să vă binecuvinteze!

Mesaj de Sezon

Iubiți Frați și Surori în Hristos,

Nădăjduim că sunteți bine sănătoși și că veștile de la cei dragi, de aproape sau de departe, continuă să fie bune!

Trăim zile de mare încercare din toate punctele de vedere: medical, economic, social, familial și, nu în ultimă instanță, spiritual-religios. Nu cred că este cineva care să nu fie de acord că aceste vremuri de îngrijorare pentru noi și pentru familiile noastre, nesiguranță, sporit stres și neliniște, vor intra în memoria acestei generații și în istoria întregii lumi.

Un lucru este clar din toată această situație: omul este o ființă fragilă.

După cum știți deja, această pandemie are un efect foarte negativ și asupra lăcașurilor de cult din toată lumea. Serviciile religioase merg înainte, dar lipsesc credincioșii care alcătuiesc Biserica cea vie, luptătoare și dinamică. Vă simt lipsa la fiecare și întristarea îmi umple inima când nu văd copiii cu lumânarea în mâinile lor nevinovate și cu pașii sfioși apropiindu-se de Sfântul Potir pentru împărtășirea cu Hristos. Tristețea se amplifică tot mai mult pe măsură ce ne apropiem de Luminatul Praznic al Învierii Domnului, Paștile, sărbătoarea bucuriei și biruinței Domnului Hristos asupra morții, păcatului și iadului.

Vă îndemn ca, în special acum, să nu uitați de cei care sunt în situații mult mai dificile și să fiți samarinenii milostivi, turnând untdelemn și vin, înmulțite cu rugăciunea, peste rănilor și necazurile lor.

În același context, vă îndemn să nu uitați biserica noastră în care unii v-ați cununat și/sau v-ați botezat copiii. Biserica, după cum știți, nu beneficiază de nici un ajutor financiar de la nici un guvern sau organizație. Timpurile sunt grele, dar cheltuielile bisericii sunt aceleași ca înainte. Potrivit cuvintelor Sf. Apostol Pavel, *"Fiecare să dea cum socotește în inima sa, nu cu părere de rău sau din silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun..."* (II Corinteni 9:7-8).

Membria și donațiile se pot trimite prin poștă, prin internet sau direct la biserică.

Nu uitați să vă rugați cu mai multă stăruință și să mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate darurile și toată binecuvântarea!

Pentru acum, slujbele vor fi transmise în direct prin internet și vă îndemn să luați parte, pentru ca biserica de acasă să fie în comuniune de rugăciune și dragoste cu Biserica, casa mântuirii și mângâierii noastre.

Bunul și Milostivul Dumnezeu să vă binecuvinteze cu sănătate, pace, bucuria mântuirii și inimă bună, iar lumina Învierii Domnului Hristos să vă fie adevărată călăuză de-a lungul pelerinajului pământesc!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Cu toată dragostea, mulțumirea și recunoștința,

Pr. George Bazgan

Albumul Familial (Church Directory) este gata

Albumul de familie (Church Directory) este acum disponibil pentru a fi ridicat. Cei care au venit la Sală pentru fotografie, sau au trimis fotografia lor (pentru \$15), vor primi un album. Nu-i nici o grabă ca să-l ridicați.

În condițiile actuale neobișnuite, când participarea la biserică este mult limitată, este bine să-l contactați pe Părintele George (780-473-0029) pentru a vă ridica Albumul.

Ne cerem scuze pentru întârziere și vă mulțumim pentru răbdare și sprijin la acest proiect!

Să aveți o primăvară plăcută, cu sănătate!

Rugăciune pentru încetarea epidemiei

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ești bogat în milă și, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră, ascultă rugăciunea noastră, primește pocăința noastră pentru păcate, oprește această boală molipsitoare, precum ai încetat pedepsirea poporului Tău în vremea regelui David.

Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, dăruiește însănătoșire celor cuprinși de boală, ridicându-i grabnic din patul durerii, ca să Te slăvească pe Tine, Mântuitorul cel Milostiv, iar pe cei sănătoși îi ocrotește de orice boală.

Binecuvintează, întărește și păzește, Doamne, cu harul Tău, pe toți cei care, cu iubire de oameni și jertfelnicie, îi îngrijesc pe cei bolnavi la casele lor sau în spitale.

Îndepărtează toată boala și suferința din popor și ne învață să prețuim viața și sănătatea ca daruri ale Tale. Dăruiește-ne, Dumnezeule, pacea Ta și umple inimile noastre de credință neclintită în ocrotirea Ta, de nădejde în ajutorul Tău și de dragoste față de Tine și de aproapele.

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. AMIN!

PROGRAMUL PENTRU SĂPTĂMÂNA MARE ȘI PAȘTI

DUMINICA FLORIILOR

Binecuvântarea stâlpărilor, Sf. Liturghie 10:00 A. M.

SFÂNTA LUNI

Denia pentru Marți 6:00 P. M.

SFÂNTA MARȚI

Denia pentru Miercuri 6:00 P. M.

SFÂNTA MIERCURI

Denia pentru Joi 6:00 P. M.

SFÂNTA JOI

Liturghia Sf. Vasile cel Mare 10:00 A. M.

Denia Sf. Patimi (12 evanghelii) 6:00 P. M.

VINEREA MARE

Vecernia cu scoaterea Sf. Epitaf 3:00 P. M.

Denia Prohodului Domnului 6:00 P. M.

SÂMBĂTA MARE

Liturghia Sf. Vasile cel Mare 10:00 A. M.

SFÂNTA ÎNVIERE (PAȘTILE)

Slujba Învierii și Sf. Liturghie 12:00 noaptea.

LUNEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

MARȚEA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

VINEREA LUMINATĂ

Sf. Liturghie 10:00 AM.

Aceste slujbe pot fi urmărite pe internet.

**PASTORALĂ
LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2020**

† IOAN CASIAN

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul Cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

***Și, înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele:
De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat.
Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea.
(Luca 24, 5-6)***

***Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,***

Hristos a înviat!

„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea” (Psalmi 117, 24) spune unul dintre stihurile Utreniei Învierii din noaptea de Paște. Este noaptea sfântă și binecuvântată a învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Nenumărate sunt textele în care Sfinții Evangheliști ne redau mărturiile apostolilor, femeilor mironosițe și ale altor frați care l-au văzut pe Hristos cel Înviat. Iar Sf. Ioan Evanghelistul concludă: „Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în numele Lui” (Ioan 20, 31). Toate acestea sunt mărturii pentru ca noi să credem în mântuirea venită prin Fiul lui Dumnezeu mort și înviat.

Într-una din aceste mărturii (Luca 24, 1-10), femeile mironosițe, știind cele întâmplate cu Domnul, adică moartea și îngroparea lui grăbită din cauza zilei Sâmbetei, în prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, merg nerăbdătoare la mormânt să împlinească cele convenite unui mort, după rânduielele Legii vechi. Deși îl cunoscuseră bine pe Hristos, văzuseră vindecările și crezuseră în El ca Mesia Cel ce avea să vină, nu par să fi conștientizat pe deplin semnificația momentului istoric pe care îl trăiau. Lucrul acesta devine și mai evident dacă ne gândim și la întâlnirea Mântuitorului Hristos cu Luca și Cleopa pe drumul către Emaus (Luca 24, 18), cu Maria Magdalena în Grădina Ghetsimani (Ioan 20, 14) și greutatea lor de a-L recunoaște. La acestea se adaugă îngrijorarea femeilor mironosițe legată de înlăturarea pietrei de la ușa mormântului (Marcu 16, 3). Rutina vieții lor curente nu pare schimbată cu nimic față de ce era normal să facă. Și totuși ea va fi schimbată în chip surprinzător dar nu neanunțat: „Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia” (Marcu 9, 31-32). Un eveniment deosebit s-a întâmplat. Iisus înviază a treia zi din morți așa cum prevestise, iar mormântul rămâne gol.

Putem face o paralelă între situația noastră și cea a femeilor mironosițe. Suntem angrenați în fiecare zi într-o rutină de care nu întotdeauna ne dăm seama. Mergem la lucru, revenim în familie, ne îngrijim de copii, ne interesăm poate de cei mai în nevoie dintre noi, ba chiar mergem la biserică și împlinim cele ce am învățat că trebuie îndeplinite.

Ne putem totuși pune unele întrebări, având în vedere cele întâmplate cu femeile mironosițe: Ce înseamnă de fapt pentru noi mormântul gol? Care este adevărata noastră căutare?

Împlinim cu adevărat această căutare autentică, sau rămânem la rutina care ne încopciază în cămășa obișnuinței cotidiene? Ce putem face ca noi înșine să nu-L mai căutăm pe Hristos cel Înviat acolo unde El nu mai este? Există o întâlnire cu Hristos cel înviat care să răstoarne rutina noastră? „Cuvântul lui Dumnezeu trăiește în veci și prin natura Lui este viața – spune Sf. Chiril al Alexandriei. Cu toate acestea, când El s-a smerit și s-a golit pe El însuși, făcându-se ca unul din noi, El a gustat moartea. Dar aceasta s-a dovedit a fi moartea morții, căci El s-a ridicat din morți pentru a fi calea prin care, nu atât El însuși, ci mai degrabă noi să putem să redobândim nestricăciunea. Nimeni să nu caute printre cei morți pe Cel care trăiește în veci. Dar dacă El nu este aici, cu mortalitatea și în mormânt, unde este El? Evident, în ceruri și în slava dumnezeiască.”¹

Marele Părinte alexandrin dă un răspuns la întrebările și căutarea noastră ca și creștini, precizând cel puțin două lucruri importante. Mai întâi – Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Însuși viața veșnică. Din dragoste pentru om, prin pogorârea iconomică din transcendența Sa, se face ca unul dintre noi, cu excepția păcatului (Evrei 4, 15). Gustă moartea ca om, El care este viața veșnică, dar o moarte care devine dătătoare de viață veșnică și plămadă a unei umanități înnoite. Moartea lui Hristos a însemnat moartea morții noastre. A fost calea prin care Dumnezeu a putut dăruia din nou omului posibilitatea nestricăciunii. În al doilea rând – Cel pe care Îl căutăm, Hristos mort și înviat, nu mai este aici în felul în care ne-am așteptat să fie. Spune Sf. Chiril că Hristos este „în ceruri, în slava dumnezeiască.” Firea lui omenească transfigurată devine ancora prin care El poate să ne poarte dincolo de catapeteasmă, în sânurile Tatălui, adică în împărăția lui Dumnezeu.

Femeile căutau, asemenea nouă, pe Iisus cel limitat, palpabil și circumscris la umanitatea Lui pe care o cunoscuseră. Însă, așa cum spun Sfinții Evangheliști, Mântuitorul Hristos nu mai este prezent fizic cum se așteptau toți, inclusiv femeile mironosițe. Hristos, chiar dacă a trecut prin moarte trupească, ea nu a avut aceeași semnificație ca a noastră.

Noi suntem, asemenea femeilor mironosițe, circumscriși în timp și în spațiu dar Îl căutăm pe Cel veșnic în ‘*firescul limitărilor noastre.*’ Noi ne luptăm cu limita morții fizice și cu fragilitatea vieții noastre. În noaptea de Paște creștinul vine să constate mormântul gol de Hristos cel circumscris omenește. Evanghelia Învierii (Matei 28, 1-16) nu face altceva decât să ne re-vestească, să re-actualizeze această veche și nouă minune. Viața trupească a lui Iisus și a noastră sfârșește aici, dar ea continuă mai împlinită dincolo datorită Lui. Trupul lui Hristos dispare din mormânt pentru că El este deja în ceruri. El nu putea fi reținut de moarte fiind viața veșnică.

În noaptea de Paște creștinul înțelege din mărturia Evangheliei că absența trupului Mântuitorului Hristos este tămăduitoare, binefăcătoare și plină de nădejde. El este înlocuit cu Hristos cel înviat care desființează limitele morții. Creștinul înțelege că viața lui nu mai este prizonieră morții trupești, ci ea își găsește un nou punct de plecare pentru un mod de a fi dumnezeiesc. Absența materială a trupului lui Iisus îl face pe creștin să simtă o altă prezență harică mai înaltă care îl va conduce către umanitatea transfigurată a Mântuitorului Iisus Hristos, despre care ne vorbește Sf. Chiril al Alexandriei și care nu mai este limitată de lumea noastră căzută și pătimasă. Creștinul înțelege că, datorită lucrării Fiului lui Dumnezeu, o altă realitate se deschide înaintea lui – cea a Împărăției cerurilor.

Prin ce-și face simțită prezența și operează o schimbare pentru noi această nouă realitate? „*Sfânta Liturghie* – spune Părintele Stăniloae - *poate fi socotită ca un mijloc de transcendere a oamenilor de la viața închisă în egoism și în lume la viața de comunicare în Dumnezeu Cel în Treime, sau al iubirii, chiar când se cer în rugăciuni bunuri necesare vieții pământești, drept condiții de pregătire pentru Împărăția lui Dumnezeu. (...) Deci, aceasta o deprindem în cursul*

¹ Comentariu la capitolul 24 din Evanghelia de la Luca în Thomas C. Oden (ed.). *Comentarii creștine antice despre Scriptură (Noul Testament III Luca)*. Ed. Presa InterVarsity: Downers Grove, IL, SUA 2003, p. 375 col. 1-2 (în engleză)

Sfintei Liturghii: transcenderea sau ridicarea noastră peste interesele noastre egoiste și trupești ce ne leagă de lume și unirea noastră în duh de jertfă cu Hristos și, prin El, cu Tatăl în Sfântul Duh. Iar adunându-ne toți în ambianța de comuniune a Sfintei Treimi, întărim comuniunea între noi.”²

Biserica se constituie prin Sfânta Liturghie, iar brațele ei sunt Sfintele Taine. Noi, ca Biserică, trăim în Sfânta Liturghie suprapunerea și îngemănarea celor două planuri – al vieții eterne și al vieții pământești reînnoite.³ Trăim concomitent paradoxul realității materiale cotidiene, dar și acela al prezenței tainice și reale a împărăției veșnice spre care tindem. Biserica este aceeași din totdeauna dar și complet nouă de fiecare dată. Omul, în Sfânta Liturghie, se transcende pe sine, trecând de la viața limitată de stricăciune și patimă la o viață nouă, modelată după virtuțile infinite dumnezeiești. Egoismul și patimile îl fac pe om după chipul lumii stricăcioase și relative. Cotidianul omului este o comuniune orizontală care-l încătușează în lumea materială și relativă. În Sfânta Liturghie omul este purtat spre altceva, spre comuniunea nesfârșit de bogată și nouă prin Hristos cu Tatăl și Duhul Sfânt. Viața omului începe să se modeleze după chipul lui Dumnezeu, intrând în comuniune cu Sfânta Treime și cu ceilalți oameni.

„În mod principal, Euharistia se dă pentru viața de veci, deci pentru ridicarea deasupra vieții pământești” - spune Părintele Stăniloae.⁴ Euharistia, care este Trupul și Sângele lui Hristos, alimentează cu seva sa creșterea și înnoirea noastră întru taina împărăției veșnice. Ne împărtășim de umanitatea înviată a Domnului Hristos. Progresiv, natura noastră umană se transfigurează prin conlucrarea voinței noastre cu harul primit la Împărtășire, lucrare care conduce la diminuarea sau chiar desființarea egoismului personal și a replierii în sine însuși. Vis-a-vis-ul nostru fundamental nu mai sunt grijile materiale, ci Dumnezeu – Tată, Fiul și Duhul Sfânt – pe verticală și aproapele meu pe orizontală. Dumnezeu și aproapele sunt două transcendente nu de aceeași natură dar care ne asigură un spațiu vital, umplut de o autentică, naturală și firească raportare. Rămânem în felul acesta într-o relație dinamică, permanent înnoită cu Dumnezeu și cu aproapele. Îl căutăm pe Dumnezeu și pe aproapele de fiecare dată și rămânem surprinși de noutatea neașteptată a amândurora. Dumnezeu și cel de lângă noi devin fiecare un transcendent intim și imediat. Căutăm în cel de lângă noi, de fiecare dată, chipul lui Dumnezeu reînnoit, iar prin aceasta Îl căutăm pe Dumnezeu Însuși.

Arhimandritul Vasile Vasilachi surprinde foarte bine unitatea lumii noastre în Dumnezeu. *„Pentru noi oamenii există un trecut, un prezent și un viitor sub acoperământul veșniciei. (...) Trecutul are o bază divină de creație, încât prezentul și viitorul se sprijină pe aceste brațe eterne ale Dumnezeirii, sub acoperământul veșniciei. Pentru noi creștinii, viitorul nu este o sfărâmare și nici o pulverizare în neființă, ci avem un paradis al începutului și un rai al viitorului. E un început de eternitate și o veșnicie de viitor de Dumnezeu. Noi nu pășim aici, în prezent sau în viitor, într-un abis, ci intrăm într-o grădină a Raiului.”⁵*

Creștinul are o viziune plină de nădejde dar și realistă; el știe că la baza creației stă un act divin, că drumul între început și sfârșit, care trece prin trecut, prezent și viitor, stă sub semnul veșniciei dumnezeiești, care poate face din lumea noastră actuală o grădină a Raiului. Biserica este grădina Raiului care ne surprinde de fiecare dată.

² Pr. Prof. Dumitru Stăniloae. *Spiritualitate și Comuniune în Liturgia Ortodoxă (ed. II)*. Ed. IBMBOR: București 2004, p 9

³ *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol 3 / ed a-III-a)*. Ed. IBMBOR: București 2003, p 86

⁴ *ibidem* p 85-86

⁵ Arhimandrit Dr Vasile Vasilachi. *Sub acoperământul veșniciei*. Ed. Cuvântul Vieții - Colecția Teologică: BookMasters, Inc. Ashland (OH) USA 1995, p 9-10

Iubiți frați și surori în Domnul,

Suntem în *Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și în Anul comemorativ al filantropilor români*. Sunt două teme cu semnificație deosebită pentru noi ca Biserică.

Familia a fost și rămâne celula fundamentală a Bisericii și societății noastre. În familie sunt învățate primele rudimente ale vieții și în cadrul ei sunt transmise și întărite valori creștine și umane, precum: credința, nădejdea, dragostea față de Dumnezeu și față de aproapele, bunătatea, răbdarea, înțelegerea, fapta bună, ajutorul, etc. Trebuie să ne amintim că Dumnezeu este Părintele nostru al tuturor. Sfânta Treime – Tatăl, Fiul și Sfântul Duh - este modelul de urmat în felul nostru de a activa paternitatea sau calitatea de fiu sau fiică. Dincolo de ideologii și curente la modă rămâne o tradiție de două ori milenară a familiei creștine în Biserică, pe care trebuie să o cercetăm și de la care să ne inspirăm.

Filantropia este esențială vieții noastre creștine. Să ne gândim că primul care este „*Milostiv și Iubitor de oameni*”⁶ este Dumnezeu. Posibilitatea mântuirii noastre ne-a fost acordată de Dumnezeu prin Fiul Său. Filantropia noastră își are rădăcina și este prelungirea filantropiei lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă grija față de cei mai fragili și în vârstă, față de cei cu mai puține mijloace materiale decât noi, față de cei străini, etc. Lumea a avut și va avea întotdeauna nevoie de filantropie.

Astăzi, când suntem la un moment de răscruce, datorită încercării pandemiei cu care ne confruntăm, să-l cercetăm pe Dumnezeu și să cercetăm faptele noastre pentru a înțelege ce este de făcut și ceea ce noi n-am făcut bine și care să fi contribuit la această suferință a întregii societăți. Să ne adăugăm și noi tuturor celorlalți prin rugăciune, post și faptă bună la efortul de a învinge dușmanul nevăzut al bolii și morții, știind că Ultimul și cel mai mare Vindecător și Biruitor al bolii și morții este Dumnezeu.

Cu ocazia Praznicului Învierii Domnului, să dăm slavă lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Sale! Vă doresc tuturor, în această perioadă de încercare, mângâiere, sănătate, pace și binecuvântare întru Iisus Hristos Domnul nostru!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Al vostru frate întru Domnul,
† **IOAN CASIAN**

Saint-Hubert/Montreal 2020

⁶ „Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor” (Ecfonis de la Sfânta Liturghie).

ȘTERGARUL

La Cina cea de taină, în camera de sus,
Înconjurat de-apostoli S-a așezat IISUS.
Din sfeșnic se revarsă o galbenă lumină
Pe azimile calde, pe mielul fără vină...
Era plăcut prilejul și toate pregătite
Dar, vai! – uitase gazda o slugă a trimite,
Un rob sau o copilă, ca dup-a vremii lege
Cureaua de pe glezne pe rând să o
dezlege,
Să le aline talpa de colbul de pe drum...
Acum, cei doisprezece sfetnici oarecum
Se întrebau în cuget cum vor ședea la
rugă
Sau cine își va pune ștergarul cel de
slugă?...
O, iată-i, cum se-ncruntă privind cu
tulburare
Când vasele cu apă, când praful pe
picioare...
Și duhul îi întreabă cu șoapta lui ușoară:
"N-ai vrea să-ți pui tu, Petre, ștergarul
astă-seară?"
-"Chiar eu!? Nu șade bine, eu doar sunt
mai bătrân..."
Dar tu? Tu cel mai tânăr?" –Eu stau
lângă Stăpân!"
"Dar tu?" – întreabă duhul acumă pe
Andrei.
-"Chiar eu? Sunt cel din urmă la Domnul
dintre ei..."
"Dar tu care ții punga?" –"Eu am făcut
de-ajuns:
Am cumpărat merinde și mielul l-am
străpuns!"
"Tu, Toma, nu vrei, oare, să fii cel care
spală?"
-"Sunt trist ... se luptă-n mine o umbră
de-ndoială..."
-"Dar tu, Matei? Tu, Filip? Dar tu,
Tadeu? Dar tu?...
Și-n fiecare cuget, răspunsul a fost:
"NU!"
Atunci, lasându-și brîul și haina-ntr-un
ungher,

S-a ridicat STĂPÂNUL cel coborât din
cer
Și-nfășurând ștergarul s-a aplecat ușor
Să-și spele ucenicii, ca rob al tuturor...
De-atunci, pe apa vremii, atâția ani s-au
dus...
Și-acum, a câta oară? se-așază iar Iisus
Prin DUHUL SFÂNT să-ntrebe pe cei ce-l
înconjoară::
-"N-ai vrea să-ți pui tu, Gheorhge,
ștergarul astă seară?
Tu, soră Mărioară? Tu, Mircea, Tu,
Mihai?...
Frumos va fi odată acolo sus în RAI!
Dar azi sunt mii de treburi, necazul greu
se curmă,
Nu vrei în lumea asta să fii tu cel din
urmă?...
E bun un vas de cinste, dar trebuie și-un
rob!
Nu vrei să fii tu, frate, al fraților tăi rob?
Sunt răni neîngrijite, sunt focuri ce se
sting
Batista-n care lacrimi, în taină, se preling,
Sunt văduve bolnave, bătrâni fără putere,
Sunt oameni singuratici, flămânzi de-o
mângâiere,
Sunt prunci rămași acasă, cu-o mamă în
spital
Sunt suferinzi ce-așteaptă al cerului
semnal...
Se cere osteneală și jertfă uneori
Și nopți de priveghere și iarăși muncă-n
zori,
Nu dumicând cuvântul, când harul nu ți-i
dat...
Sunt... mătură și acul... și rufe de spălat...
E lingura în cratiți și roata la fântână,
Ciocanu-n talpa casei și-un gard la vreo
bătrână...
Să stai de veghe noaptea la câte-un
căpătâi
Să-ntorci cu greu bolnavul, să rabzi și să
mângâi,

Să-l scoți apoi la soare și să-i alini
amarul...

Nu vrei cu MINE, frate, să-ți înfășori
ștergarul?"

-”Chiar eu? Nu șade bine, eu doar sunt
un bătrân!”

-”Chiar eu? Eu sunt prea tânăr, eu stau
lângă STĂPÂN!”

-Chiar eu? Eu nu am vreme, eu am făcut
de-ajuns...”

-”Chiar eu? –Chiar eu? Același și-același
trist răspuns...

Atunci, lăsând să cadă cureaua lui și
haina

-Iubirea fără margini trăindu-și iarăși
taina –

Încet, a câta oară? S-a ridicat IISUS
Și plin de –atâtea gânduri, ștergarul iar
și-a pus

Și-așa cum o mlădiță se-ndoaie lângă
trunchi,

Stăpânul omenirii s-apeacă în genunchi...

La jugul fără slavă, IISUS din nou se-
njugă

EL, Împăratul vieții, din nou e rob și
slugă...

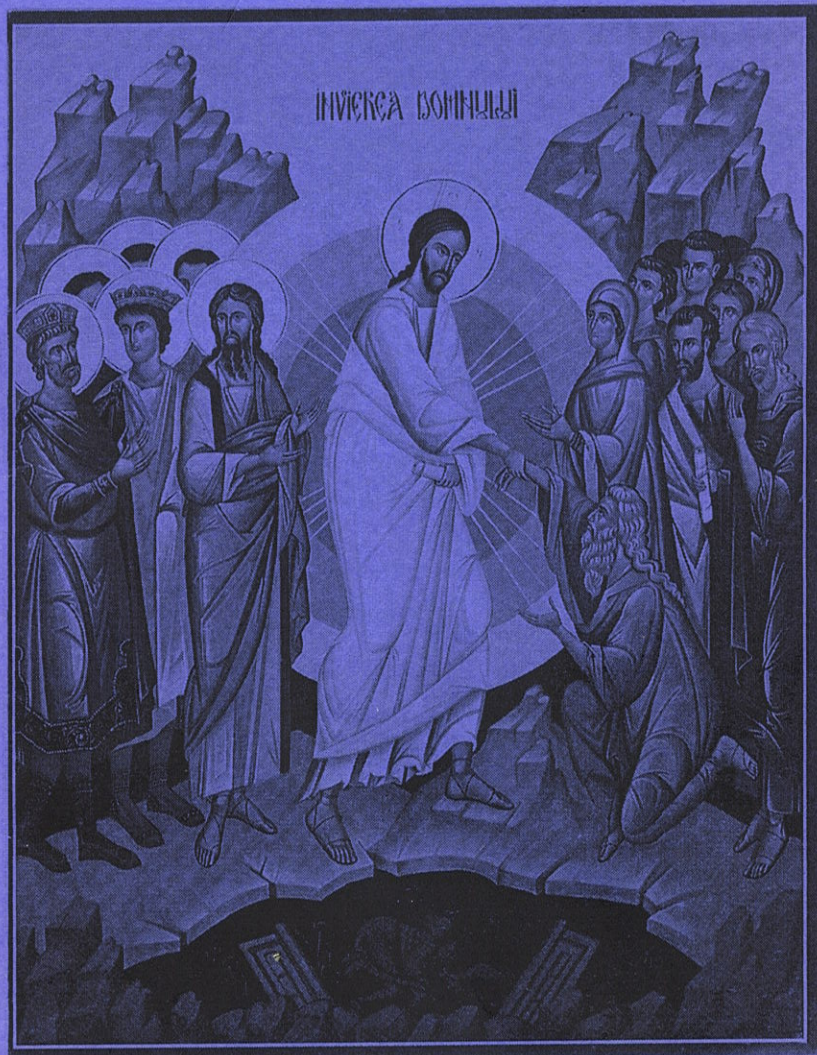
Veniți, voi, ce-n păcate nădejdea vi se
frânge,

IISUS vă spală astăzi cu propriul Său
sânge!

Voi, frați, goniți mândria, visările și
somnul,

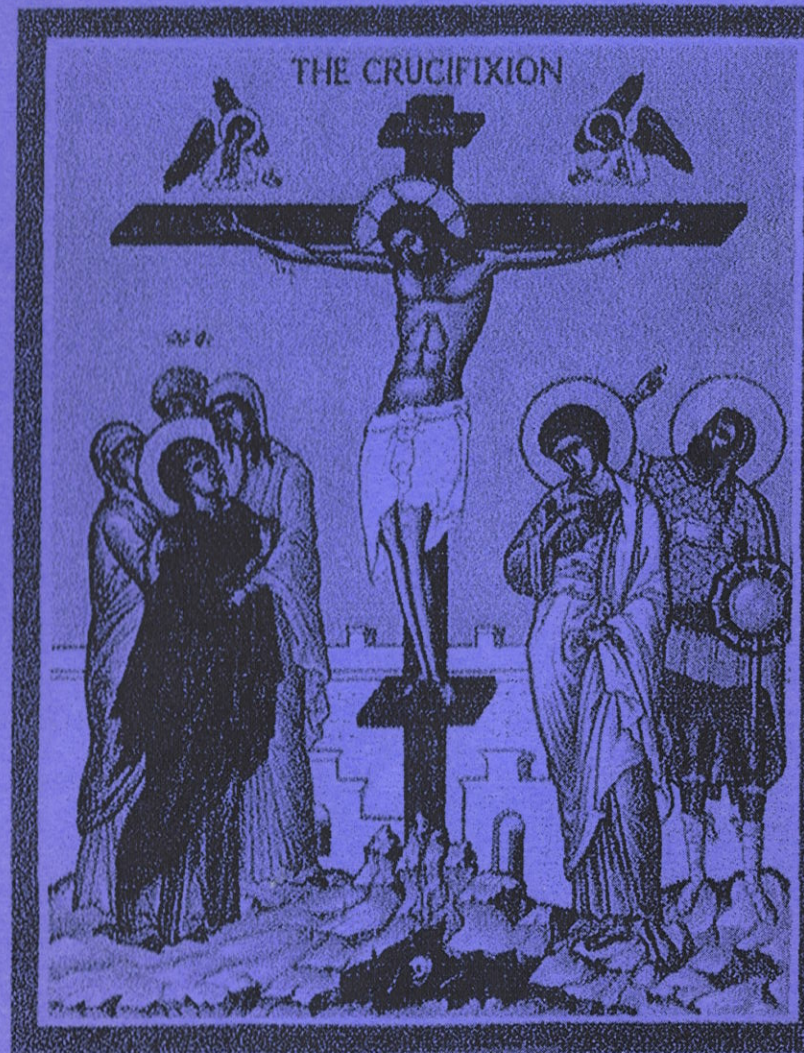
Luați cu drag ștergarul, alătura cu
Domnul

Și nu uitați: pe cale, orice lucrare-i bună,
Dar cine ia ȘTERGARUL, acela ia
LIMINĂ!



PROHODUL DOMNULUI

THE LAMENTATION



STAREA ÎNTÂI

Glasul V ᾠ π α

Moderato

In mor-mânt, Vi - ea - tă,
In mor-mânt, Vi - ea - tă,
pus al fost, — Hris - toa - se,
pus al fost, — Hris - toa - se,
și s-au spăi-mân - tat o - ști - -
și s-au spăi - mân - tat o - ști - -
ri - le în - ge-rești, ple - că -
ri - le în - ge-rești, ple - că -
ciu - nea Ta cea mul - tă
ciu - nea Ta cea mul - tă
prea mă - rind.
prea mă - rind.

1



STAREA ÎNTÂI – THE FIRST STASIS

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile cele îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.
2. How, O Life, can Thou die,
Or abide in the grave?
For Thou does destroy the kingdom of death, O Lord,
And Thou raises up the dead of Hades' realm.
3. Te mărim pe Tine
Iisuse Doamne,
Și-ngroparea Îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.
4. O my dear Christ Jesus,
King and ruler of all,
Why to them that dwelt in Hades did Thou descend?
Was it not to set the race of mortals free?
5. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

6. Lo, the Sov'reign Ruler
Of creation is dead,
And is buried in a tomb never used before;
He that emptied all the graves of all their dead.
7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut,
Și viață lumii Tu ai izvorât.
8. Thou, O Christ was numbered
With men of evil deeds,
As one evil, and did also deliver us
From the ancient schemer's evil works and deeds.
9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.
10. O my sweet Lord Jesus,
My salvation, my Light;
How art Thou now hid within a dark sepulcher?
Lo, Thy burial surpasses human speech.
11. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi-ntunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind?
12. Angel-kind, O Master,
And the bodiless hosts
Cannot understand the mystery, O my Christ
Of Thy burial ineffable and strange.

13. O minuni străine!
O, ce lucruri nouă!
Cel ce-mi dă suflare mie, se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui I-o-sif.
14. O Christ Jesus, Savior,
In the grave Thou wast laid;
Yet Thou did not leave the bosom of Thy Father, Lord.
Lo, what strange and awesome wonders we behold!
15. Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu.
16. He that holdeth all things
In the grasp of His palm,
In the flesh is now held dead in the depths of earth,
Thereby freeing all the dead from Hades grasp.
17. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Și-ale morților morminte s-au deschis.
18. Thou, my life, O Savior,
From corruption did rise,
Having died and therefore dwelling among the dead,
And did shatter the strong bolts of Hades hold.
19. Ca lumina-n sfeșnic,
Se ascunde acum
Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului;
Și din iad gonește întunericul.

- 20. Nicodemus, Joseph**
And the bodiless hosts,
Come together now to bear Thee, the Infinite
In their arms, into a narrow grave of stone.
- 21. S-a schibat făptura**
Prin a Tale Patimi,
Căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Țiitor a toate cunoscându-Te.
- 22. By Thy willing death and**
Burial in the earth,
Fount of life, O Jesus, life did Thou grant to me
Who was dead in bitter and most grievous sins.
- 23. Pe pământ ai venit,**
Pe Adam să-l mântui.
Și pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
Pân' la iad, Stăpânul meu l-ai căutat.
- 24. Thou, O Christ wast buried**
In a tomb newly made,
Thus renewing the whole nature of mortal men,
By arising from the dead as God in truth.
- 25. Pământul de frică**
S-a mișcat, Cuvinte,
Și luceafărul lumina sa și-a ascuns,
Apunând a Ta lumină sub pământ.
- 26. As a mortal, Savior**
Thou did willingly die;
But all mortal men that slept did Thou rise, O God
From the tombs and from the mighty depths of sin.

- 27. I-i-sus, Viața**
Gustând moarte acum,
Pe toți oamenii din moarte i-a izbăvit,
Și viață tuturor le-a dăruit.
- 28. All we call You blessed**
Theotokos most pure,
And with faithful hearts we honor the burial
Suffered three days by Thy Son who is our God.
- 29. Te cântăm, Cuvinte,**
Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt,
Și-ngroparea Ta cea sfântă preamătim.

Toți / All together:

În mormânt, Viață
Pus ai fost Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.



STAREA A DOUA

Glasul V ᲗᲚᲗ

Moderato

Cu - vi - ne - se dar, ᲗᲚᲗ să că -

Cu - vi - ne - se dar, să că -

dem la Ti - ne, Zi - di - to

dem la Ti - ne, Zi - di - to - - -

rul, ᲗᲚᲗ Ce - la ce pre cru - ce

rul, Ce - la ce pre cru - ce

mă - - ni - le Ți - ai în - tins ᲗᲚᲗ

mă - - ni - le Ți - ai în - tins

și - ai zdro - bit de tot pu -

și - ai zdro - bit de tot pu -

te - rea ᲗᲚᲗ ce - lui rău. ᲗᲚᲗ

te - rea ce - lui rău.



STAREA A DOUA – THE SECOND STASIS

1. Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe Cruce mâinile Ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.
2. Right it is, indeed,
Maker of all things, to magnify Thee;
For by Thy dear Passion have we all now attained
Unto blest dispassion and deliverance.
3. Somn înviator
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.
4. Earth with trembling shook,
And the Sun concealed its face with darkness;
For the light unwaning that has shone forth from Thee,
With Thy Body sank to darkness and the grave.
5. "Una-ntre femei
Te-am născut Fiu, fără de durere;
Dar acum sufăr dureri prin Patima Ta,"
Cea Curată mult jelindu-se, zicea.

6. All the seraphim
Shuddered when they saw Thee, O my Savior,
Who above are with the Father insep'able,
Though Thou liest dead within the earth below.
7. Răstignindu-Te,
S-a rupt tâmpla templului prin mijloc,
Și-și ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.
8. Thou, who with Thy hand
Did create man, has sunk in earth's bosom,
That by Thine almighty power and strength, O Sun,
Thou might raise the multitude of fallen men.
9. Căci ce cu-n semn
A făcut la început pământul,
Azi apune sub pământ, ca un muritor.
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!
10. Truly, Thou, O Word,
Are as myrrh most precious which is poured forth.
Wherefore, unto Thee, Who are the true Living God,
The myrrh-bearing women brought most precious myrrh.
11. Veniți să cântăm
Lui Hristos cel mort, Ce-I plâns cu jale,
Cu femeile ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: "Bucurați-vă!"
12. "That I may renew
Man's corrupted and subverted nature
Gladly in my flesh do I now take death on Me.
Wherefore, Mother, be not stricken with lament."

13. Râu de viață ești
Ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
Iar în groapă apunând, viață dăruiești
Celor din adâncurile iadului.
14. Setting 'neath the earth,
O Thou Sun of righteousness, my Jesus,
Thou did raise up all the dead as it were from sleep,
And did drive away the gloomy dark of Hades.
15. Bob cu două firi,
Dăătorul de viață, astăzi
În adânc pământ, cu lacrimi se seamănă;
Răsărind El iar, lumea va bucura.
16. Adam who did fall
And is now raised, was terrified greatly
When God did walk in the garden of paradise,
But rejoiced when He came down to those in Hades.
17. Iosif Te-a ascuns
Cu evlavie, în groapă nouă;
Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrim împletindu-le.
18. She that gave Thee birth
Poured libations of tears for Thee, Christ God,
When Thou, in the flesh, wast laid in a tomb of stone,
And she cried: "Arise, O Christ, as Thou did say!"
19. Doamne, Maica Ta
Pironit văzându-Te pe cruce,
De amară întristare, sufletul ei
S-a pătruns de cuie și de sabie.

20. When Thy Mother saw
Thee the Sweetness of all, being watered
With a bitter potion, she wept most bitterly
With a countenance besprinkled with warm tears.
21. "Rău m-am întristat
Și răunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreaptă văzându-o,"
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.
22. "Ah, those eyes so sweet,
And Thy lips, O Word, how shall I close them?
How shall I entomb Thee as does befit the dead?"
So cried Joseph, overcome with holy fear.
23. Sub pământ apui
Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
Deci și buna Maica Ta, care Te-a născut,
De dureri se stinge, nevăzându-Te.
24. Dirges at the tomb
Did blest Joseph sing with Nicodemus,
Chanting unto Christ, who has now been put to death;
And in song with them are joined the seraphim.
25. Ziditorule,
Priimindu-Te în sân pământul
S-a clătît de frica Ta, Preaputernice,
Și pe morți, cutremurul i-a deșteptat.
26. When the Hades beheld
Thee, the life-Giver, he greatly shuddered;
For Thou did despoil and rob him of all his wealth,
And did raise up all the dead from ages past.

27. O, Hristoase-al meu!
I-o-sif și Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te gătesc
Strigând: "O, pământ-nfricoșează-te!"
28. Radiantly, the Sun
Shineth forth after the night is passed by;
And Thou, Logos, on arising after Thy death,
Shalt as from a bridal chamber brightly shine.
29. Toți cei credinși,
Cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru cu laude,
Răstignirea și-ngroparea Ta acum.
30. Birthgiver of Life,
O most blameless and most holy Virgin:
Quell every offence within our most Holy Church,
Blessing us with peace forever, O Good Maid.

Toți / All together:

**Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe Cruce mâinile Ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.**





STAREA A TREIA

mf Glasul III *Andantino* *mf*

Nea - mu - ri - le toa - - -

te - - - la - u - dă-n-gro -

te - - - la - - u - dă-n-gro -

pă - - - rii Ți-a - duc, Hris -

pă - - - rii Ți-a - duc, Hris -

toa - - - se al meu.

toa - - - se al meu.



STAREA A TREIA – THE THIRD STASIS

1. Neamurile toate
Laudă-ngropării
'Ți-aduc, Hristoase al meu.
2. Every generation
Chanteth hymns of praise at
Thy burial, O Christ God.
3. Arimatianul
Jalnic Te pogoară
Și în mormânt Te-ngroapă.
4. Women bringing spices,
Came with loving forethought,
Thy due of myrrh to give Thee.
5. Vino-ntreaga fire,
Psalmi de îngropare
Lui Hristos să-I aducem.
6. O thrice-blessed Joseph,
Bury now the Body
Of Christ the life-bestower.
7. Pe Cel viu, cu miruri
Ca pe-un mort să-L ungem,
Cu mironosițele.

8. Those He fed with manna
Bring the Savior gall and
Vinegar intermingled.
9. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.
10. O, the utter folly,
Brimming with Christ's murder,
Of them that slew the prophets.
11. Slavă Ție, Doamne
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.
12. Helped by Nicodemus
Joseph does entomb now
The Body of his Maker.
13. "Primăvară dulce
Fiul meu preadulce,
Frum'sețea unde Ți-a apus?"
14. Life-bestowing Savior,
To Thy might be glory
For Thou hast vanquished Hades.
15. Cu moartea pe moarte
O omori Tu Doamne,
Cu sfânta Ta putere.
16. Songs of lamentation
Poured from Thy pure Mother,
When Thou, O Word, was slaughtered.

17. Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit Patima?
18. By Thy death, O Lord God,
Death itself has Thou slain
By Thy divine dominion.
19. Maica mielușeava
Mielul ei pe cruce
Văzându-L, s-a tânguit.
20. The ways of the thrice-wretched
And perverted Judas
Are fraught with snares and pitfalls.
21. Trupul ce dă viață
Iosif, împreună
Cu Nicodim, îngroapă.
22. Son of God and Logos,
All Thy crucifiers,
O King of all, have perished.
23. "Nu mai plânge Maică!
Pe Adam și Eva
Ca să-i slobod, Eu sufăr."
24. "Son of God, Almighty,
O my God and Maker,
Whence came Thy will to suffer?"
25. O, Treime Sfântă:
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
Lumea o mântuiește!

26. "Lament not, O Mother,
I endure the Passion
To set free Eve and Adam."

27. Iartă de greșeli
Pe cei ce cu frică
Cinstesc a Tale Patimi.

28. Grant that we who serve Thee
See the Resurrection
Of Thy Son, O blest Virgin!

29. Pace în Biserici,
Lumii mântuire
Prin Înviere dă-ne!

Toți / All together:

**Neamurile toate
Laudă-ngropării
'Ți-aduc, Hristoase al meu.**

